

[Enggaard.]

men at vi prøver på de områder, hvor der er en faktisk enighed om, at problemerne skal løses og løses hurtigt, at komme videre. Så føler jeg mig personlig overbevist om, at vi også nok vil finde en formulering med hensyn til et organ, som kan videreføre også de andre opgaver, som venstre er enig i hører med i det samlede kompleks; men vi skal i gang.

Niels Helveg Petersen: Hr. Maigaard var, forekommer det mig, noget snørklet i sin tankegang, men det kan man måske ikke fortænke hr. Maigaard i, for han har jo i dag været ordfører ikke bare i denne sag, men også i sagerne om valgmenighederne og om undervisningspligtens forlængelse.

Hr. Maigaard lagde ingen særlig vægt på en strukturændring, det var forholdsvis uvæsentligt; det, det drejede sig om, var at få planlægning og få en integration af fysisk og økonomisk planlægning. Det forekommer mig unøgtelig, at hr. Maigaard hermed rejser diskussionen om hønen eller ægget. Det forekommer mig oven i købet, at hr. Maigaard valgte det standpunkt, at han ikke ønskede at have nogen høne, før han havde sikkerhed for, at den ville lægge æg, hvor det forekommer mig, at det sikre er, at hvis ikke man har en høne, så får man ingen æg. Jeg vil også sige, at hvis ministeren skal have hr. Maigaard i tale, tror jeg, ministeren bliver nødt til at lægge i skuffen det meste af det kommunalreformarbejde, som er foregået i tinget i de sidste par år.

Hr. Poul Schlüters sidste udtalelser glædede mig, fordi de bekræftede det indtryk, jeg havde fået, at i det omfang der var tale om, at man fulgte hovedprincipperne i det, man havde diskuteret i hovedstadsreformudvalget, var der ikke tale om, at det konservative folkeparti løb fra det, man dér var gået ind på. Det synes jeg var en interessant oplysning, efter at det konservative folkeparti har stillet et forslag selv, og jeg synes, at denne betragtning i høj grad fortjener at indgå i de videre diskussioner.

Ministerens gjorde en bemærkning om, at han stod ene, men stærk. Det er muligt, det er rigtigt i filosofisk, moralsk henseende i visse sager, men det gælder altså ikke i denne sal, og jeg har svært ved at skimte ministerens flertal for at træffe en beslut-

ning snart om etablering af et storamt efter 1977. Derimod tårner der sig et flertal op for et gennemføre en ordning, der bygger på hovedstadsreformudvalgets principper. Jeg synes dermed også, der ligger en forpligtelse til ikke at lade sig grave for dybt ned i en principstrid om, hvad der skal ske om 5 år, når der i øvrigt er enighed om, hvad der skal ske indtil da.

Min opfordring til ministeren skal derfor være: lad ikke dette princip om, hvad der skal ske om 5 år, stå i vejen for at udnytte det flertal her i salen, som er rede til at gennemføre en hovedstadsordning, som kan løse en række af de påtrængende problemer, der er i hovedstadsområdet.

Ministerens sagde til sidst, at han ikke så nogen fornuft i, at man jog igennem disse forslag unødigt hurtigt. Jeg er da helt enig med ministeren i, at man ikke skal jage vigtig lovgivning igennem. På den anden side forekommer det mig, at der ikke i det saglige med de forarbejder, vi har, er problemer, som vi ikke kan klare så tilpas hurtigt, at det skulle være muligt også at træffe beslutninger på denne side af sommerferien. Jeg vælger at opfatte ministerens sidste udtalelser på den måde, at ministeren er villig til i udvalget at gennemdrøfte disse problemer for at se, om der ikke er en mulighed for — hvad jeg er overbevist om at der er — på fuldt forsvarlig måde at gennemføre det, som der er en bred enighed om.

Må jeg her meget stærkt understrege hr. Enggaards synspunkt, at hvis ikke der træffes beslutninger forholdsvis hurtigt i denne sag, så forsinkes man med 1 år i hvert fald hele det udligningssystem, som skal gælde, og som jo har den største betydning for de svageste stillede kommuner i hovedstadsområdet. Det synes jeg nok bør indgå i ministerens overvejelse; er det forsvarligt at strække ikrafttrædelsen af en udligningsordning længere end nødvendigt, når henses til, at sagen skal have en fuldt forsvarlig behandling her i folketinget?

Maigaard: Der er jo sket det bemærkelsesværdige under vores behandling af disse forslag, at hr. Niels Helveg Petersen har lagt kinden til ovre hos ministeren, og denne spillo på de radikale harper har utvivlsomt gjort ministeren så lykkelig, at denne lykkelighed har dikteret hans svar. For man kan